

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 7 czerwca 1974 r.

Nr 21

TREŚĆ:
Poz.:

ZARZĄDZENIA:

122 — Ministrów Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych z dnia 20 maja 1974 r. w sprawie trybu postępowania z depozytami stanowiącymi sprzęt i ekwipunek wojskowy albo przedmioty, których posiadanie wymaga zezwolenia	229
123 — Ministrów Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych z dnia 31 maja 1974 r. w sprawie obowiązków organów wojskowych w zakresie załatwiania spraw zaopatrzenia inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin	230
124 — Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 31 maja 1974 r. w sprawie składników uposażenia wchodzących w skład podstawy wymiaru renty dla niektórych inwalidów wojskowych i ich rodzin	232
125 — Ministra Rolnictwa oraz Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 21 maja 1974 r. w sprawie współpracy i koordynacji gospodarczej w zakresie organizowania kontraktowanej produkcji ogrodniczej oraz obrotu produktami ogrodniczymi	233
126 — Przewodniczącego Państwowej Rady Gospodarki Materiałowej z dnia 22 maja 1974 r. w sprawie zakresu, zasad i organizacji gospodarowania surowcami wtórnymi metali	235

122

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW OBRONY NARODOWEJ I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 20 maja 1974 r.

w sprawie trybu postępowania z depozytami stanowiącymi sprzęt i ekwipunek wojskowy albo przedmioty, których posiadanie wymaga zezwolenia.

Na podstawie § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 marca 1971 r. w sprawie orzekania o przejściu depozytów na własność Państwa (Dz. U. Nr 7, poz. 78) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Sprzętem lub ekwipunkiem wojskowym są w rozumieniu zarządzenia przedmioty, których cechy zewnętrzne i oznaczenia albo tylko oznaczenia na to wskazują, a w szczególności:

- 1) broń ręczna, maszynowa i automatyczna, jej istotne części oraz amunicja,
- 2) pistolety sygnałowe oraz środki pozorowania pola walki (petardy, miny ćwiczebne, kostki dymne, ręczne granaty dymne itp.),
- 3) przedmioty wchodzące w skład umundurowania i ekwipunku wojskowego (czapki, płaszcze, mundury, obuwie, bielizna, pasy, torby polowe, mapniki, maski gazowe itp.),
- 4) sprzęt transportowy (motocykle, rowery itp.), aparaty radiowo-nadawcze lub radiolokacyjne, urządzenia i agregaty.

2. Przedmiotami, których posiadanie wymaga zezwolenia organów administracji państwowej, są w rozumieniu zarządzenia nie będące sprzętem lub ekwipunkiem wojskowym:

- 1) broń palna wyprodukowana po roku 1850 oraz jej istotne części,
- 2) broń pneumatyczna (wiatrówki),
- 3) amunicja i materiały wybuchowe,
- 4) aparatura radiowo-nadawcza.

§ 2. 1. Depozyty stanowiące sprzęt lub ekwipunek wojskowy podlegają przekazaniu przez instytucje wymienione w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 marca 1971 r. w sprawie orzekania o przejściu depozytów na własność Państwa (Dz. U. Nr 7, poz. 78) najbliższemu powiatowemu (miejskiemu, dzielnicowemu) sztabowi wojskowemu.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do dokumentów wojskowych, którymi są w szczególności:

- 1) legitymacje żołnierzy zawodowych,
- 2) książeczki wojskowe,
- 3) zaświadczenia wojskowe,
- 4) karty powołania do czynnej służby wojskowej,
- 5) wezwania imienne do czynnej służby wojskowej,
- 6) wezwania imienne w sprawach powszechnego obowiązku obrony,
- 7) legitymacje żon żołnierzy zawodowych,
- 8) książki zdrowia wydane przez organy wojskowe,
- 9) mapy wojskowe.

§ 3. Depozyty stanowiące przedmioty, których posiadanie wymaga zezwolenia organów administracji państwowej, instytucje określone w § 2 ust. 1 przekazują najbliższej jednostce Milicji Obywatelskiej.

§ 4. Przedmiot, co do którego istnieją wątpliwości, czy stanowi sprzęt lub ekwipunek wojskowy, podlega przekazaniu powiatowemu (miejskiemu, dzielnicowemu) sztabowi wojskowemu w celu ustalenia jego charakteru. Przedmiot nie mający charakteru wojskowego sztab wojskowy przekazuje najbliższej jednostce Milicji Obywatelskiej.

§ 5. 1. Instytucja przekazująca sztabowi wojskowemu lub jednostce Milicji Obywatelskiej przedmiot określony w zarządzeniu podaje jednocześnie dane dotyczące czasu i okoliczności jego przyjęcia oraz osoby, która go dostarczyła.

2. Jeżeli wydanie depozytu zależy od wyniku toczącego się postępowania w sprawie karnej lub cywilnej, przekazanie przedmiotu powinno nastąpić po prawomocnym rozstrzygnięciu sprawy.

§ 6. Traci moc zarządzenie Ministrów Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych z dnia 25 lutego 1956 r. w sprawie zasad i trybu postępowania z depozytami stanowiącymi sprzęt i ekwipunek wojskowy oraz przedmioty, których posiadanie wymaga zezwolenia organów administracji państwowej (Monitor Polski Nr 40, poz. 511).

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 10 czerwca 1974 r.

Minister Obrony Narodowej: w z. *J. Urbanowicz*
Minister Spraw Wewnętrznych: w z. *T. Pietrzak*

123

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW OBRONY NARODOWEJ I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 31 maja 1974 r.

w sprawie obowiązków organów wojskowych w zakresie załatwiania spraw zaopatrzenia inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin.

Na podstawie art. 55 ust. 4 i art. 64 ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 21, poz. 117) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W razie zwolnienia żołnierza niezawodowego z czynnej służby wojskowej z powodu niezdolności do tej służby, stwierdzonej orzeczeniem wojskowej komisji lekarskiej, dowódca jednostki wojskowej jest obowiązany pouczyć żołnierza o przysługującym mu prawie ubiegania się o przyznanie zaopatrzenia inwalidzkiego, o organach uprawnionych do wydania decyzji w tej sprawie oraz o dokumentach niezbędnych do wydania decyzji.

2. Jeżeli żołnierz w chwili zwolnienia z czynnej służby wojskowej przebywa na leczeniu w wojskowym zakładzie leczniczym, obowiązek pouczenia go o przysługujących mu uprawnieniach spoczywa na komendancie tego zakładu; jeżeli jednak żołnierz przebywa na leczeniu w zakładzie leczniczym innym niż wojskowy, obowiązek pouczenia go spoczywa na dowódcy jednostki wojskowej, w której żołnierz ostatnio pełnił służbę.

3. Jeżeli okoliczności uzasadniające ubieganie się o przyznanie zaopatrzenia inwalidzkiego zostaną stwierdzone po zwolnieniu żołnierza ze służby wojskowej, obowiązek pouczenia go o przysługujących mu uprawnieniach spoczywa na szefie właściwego powiatowego (miejskiego, dzielnicowego) sztabu wojskowego.

§ 2. Pouczenie, o którym mowa w § 1, powinno być oparte na obowiązujących przepisach i obejmować między innymi wyjaśnienie:

- 1) że organem rentowym upoważnionym do ustalenia prawa do świadczeń przewidzianych w ustawie z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 21, poz. 117), zwanej dalej „ustawą”, oraz do przyznania tych świadczeń jest właściwy ze względu na miejsce zamieszkania żołnierza oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, do którego należy zgłosić wniosek o przyznanie świadczenia,

- 2) w sprawie ewentualnie przysługujących żołnierzowi dodatków do renty:

- a) rodzinnego lub z tytułu utrzymywania małżonka,
- b) z tytułu odznaczenia,

- 3) że żołnierz zwolniony ze służby wojskowej z powodu czasowej niezdolności do tej służby, który w chwili powołania do służby wojskowej był pracownikiem, powinien — przed ubieganiem się o przyznanie zaopatrzenia inwalidzkiego — zgłosić się do zakładu pracy, w którym był ostatnio zatrudniony, w celu ustalenia prawa do zasiłku chorobowego.

§ 3. 1. Żołnierzowi niezawodowemu zwolnionemu z czynnej służby wojskowej z powodu uznania go przez wojskową komisję lekarską za niezdolnego do służby wojskowej, który zamierza wystąpić z wnioskiem o przyznanie mu zaopatrzenia inwalidzkiego, dowódca jednostki wojskowej wydaje:

- 1) zaświadczenie stwierdzające datę wcielenia żołnierza do jednostki wojskowej w celu odbycia służby wojskowej oraz datę zwolnienia go z tej służby,
- 2) zaświadczenie o wysokości uposażenia stanowiącego podstawę wymiaru renty inwalidzkiej, obliczonej stosownie do zarządzenia Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 31 maja 1974 r. w sprawie składników uposażenia wchodzących w skład podstawy wymiaru renty dla inwalidów wojskowych i ich rodzin (Monitor Polski Nr 21, poz. 124).

2. Jeżeli żołnierz doznał uszkodzenia zdrowia wskutek wypadku, który nastąpił w okolicznościach określonych w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową (Dz. U. Nr 53, poz. 342), dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz pełnił służbę wojskową, wydaje zaświadczenie przewidziane w § 18 ust. 1 zarządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 16 stycznia 1973 r. w sprawie trybu ustalania okoliczności i przyczyn wypadków